herpy

GECKOR

Pegu bent-toed gecko

Cyrtodactylus peguensis

En nattaktiv gecko från Myanmar, Thailand och Västmalaysia, känd från skogarna vid Pegu. Det finns bara få tillförlitliga skötseluppgifter om arten, så vägledningen bygger på erfarenheter av andra arter i släktet och är en försiktig utgångspunkt.

Familj: Gekkonidae Tidigare namn: *Gymnodactylus peguensis*

FAKTARUTA

DJURET

Vuxenstorlek	**7 cm** nos-kloaklängd
Livslängd	**8-10 år**
Aktiv	**På natten**
Levnadssätt	**Trädlevande och marklevande**
Biotop	**Regnskog**
Svårighetsgrad	**Viss erfarenhet**

SKÖTSEL

Min. terrarium	**60 × 40 × 60 cm** L × B × H för 1 vuxet djur
Temperatur, dag	**23-27 °C**
Temperatur, natt	**20-23 °C**
Luftfuktighet	**60-90 %**
Vatten	**Vattenskål**
UVB	**Valfritt**
Föda	**Insekter**
Hålls	**Ensamma eller parvis**

AVEL

Fortplantning	**Äggläggande**
Kullstorlek	**1-2 ägg**
Inkubation	**90-150 dagar** vid 22-25 °C

SKYDD OCH PAPPER

CITES	**Ej listad**
EU-bilaga	**Ej listad**
IUCN	**Livskraftig (LC)**

Om arten

Cyrtodactylus peguensis är en medelstor, slank gecko i släktet *Cyrtodactylus*. Släktnamnet betyder "krokigt finger" och syftar på de lätt böjda tårna. Arten beskrevs 1893 av George Albert Boulenger utifrån djur som samlats in vid Palon i Pegu-regionen i södra Myanmar, och det vetenskapliga namnet syftar på den platsen. Den hette ursprungligen *Gymnodactylus peguensis*.

Den största registrerade längden från nos till kloak är 70 mm, så vuxna djur blir omkring 7 cm utan svans. Den sammanlagda längden med svans är inte dokumenterad. Arten skiljs från andra arter i samma grupp på en kombination av fjällantal, bland annat antalet porer hos hanarna, och inte på färgen enbart, så ett djur bör bestämmas av någon som kan släktet.

Taxonomin har varit i rörelse. En tidigare underart, *C. peguensis zebraicus*, är sedan 2018 en egen art, *Cyrtodactylus zebraicus*, och den är inte nära släkt med *C. peguensis*. Äldre uppgifter om hållning och avel använder ofta det gamla namnet, så de kan handla om den ena eller den andra arten. Djur från södra Thailand räknas ibland till *C. zebraicus* och inte till *C. peguensis*.

Temperament, färgvarianter och livslängd är inte dokumenterade för arten, och de 8-10 åren i faktarutan är en uppskattning. Släktet har rykte om sig att vara skyggt och snabbt, och det är klokt att räkna med detsamma här.

Utbredning och livsmiljö

Cyrtodactylus peguensis är angiven från Myanmar (Pegu-regionen och Tenasserim), Thailand och Västmalaysia. Typlokalen är Palon i Pegu-regionen. Arten har också nämnts från Indien, men det anses vara ett fel.

Utbredningen i Thailand och på Malackahalvön är oklar, eftersom södra bestånd tidigare har räknats till underarten *zebraicus*, som nu är en egen art. Fynd av djur i fångenskap eller felbestämda djur kan förekomma på kartan.

> **Naturlig utbredning:** Myanmar (Burma), Thailand och Malaysia.

LIVSMILJÖ

Det finns ingen detaljerad beskrivning av *Cyrtodactylus peguensis* i naturen. Arten anses vara en skogslevande gecko, och släktingar på Malackahalvön lever i låglandsskog vid vattendrag och i sumpskog.

Klimatet i utbredningsområdet är tropiskt med en tydlig regntid och torrtid, men de exakta temperaturerna och höjderna är inte dokumenterade för arten. Som arbetsantagande bör terrariet därför ha en fuktig, skogsliknande inredning med möjlighet att välja mellan fuktiga och något torrare platser. Biotopen i faktarutan är en uppskattning.

Skötsel

TERRARIET

Skötseln av *Cyrtodactylus peguensis* är inte beskriven, så vägledningen bygger på besläktade arter i släktet och på kraven för nattaktiva, klättrande geckor från fuktiga trakter. Ett vuxet djur ska ha minst 60 × 40 × 60 cm (längd × bredd × höjd), och ett par något mer. Större är bättre, eftersom arten är aktiv och jagar på natten.

Inred med en fuktig botten av kokosfibrer eller torv, områden med sphagnum, grenar, korkbark och växter, så att djuret både kan gå på marken och klättra lågt. Ge alltid minst två gömslen, ett vid botten och ett högre upp, eftersom arter i släktet behöver känna sig trygga. Små hål i sidorna ger ventilation utan att torka ut botten helt. Arten har känslig hud, så undvik vassa föremål och smala springor där den kan fastna.

TEMPERATUR

På dagen ska det vara 23-27 °C och på natten 20-23 °C, som hos besläktade arter från fuktig skog.

Det finns inget dokumenterat behov av en varm solplats, och arten är inte känd för att sola sig. En svag värmematta på sidan kan hjälpa om rummet är kallt, men styr den alltid med en termostat. Håll ögonen på djuret: gömmer det sig hela tiden eller vägrar äta kan temperaturen vara fel. Mät både högt och lågt.

Läs mer: Värme och temperatur

LUFTFUKTIGHET OCH VATTEN

Cyrtodactylus peguensis är förmodligen beroende av hög luftfuktighet. Håll den på 60-90 %, högst på natten.

Spraya terrariet minst en gång dagligen, och låt ytan torka något emellan, så att det inte uppstår mögel. Ha ett lager av ständigt fuktigt substrat, till exempel sphagnum, dit djuret kan söka sig. Ställ fram en låg skål med färskt vatten som byts dagligen. Vissa arter i släktet ligger i vattnet, så skålen bör vara stor nog för att djuret ska kunna sitta i den. Om *C. peguensis* gör det är inte dokumenterat.

Läs mer: Luftfuktighet, sprayning och ventilation

LJUS OCH UVB

Cyrtodactylus peguensis är nattaktiv och klarar sig med svag belysning. UVB är inte nödvändigt, men ett svagt UVB-ljus är en fördel.

Erbjuder du UVB, välj en svag källa avsedd för skuggdjur, och placera den så att en del av terrariet alltid ligger i skugga och djuret kan dra sig undan. Låt ljuset följa en fast dygnsrytm med omkring 12 timmars ljus, och se till att det är helt mörkt på natten. Skarpa spotlights ska undvikas.

Läs mer: Ljus och UVB

UTFODRING

Cyrtodactylus peguensis är insektsätare. Ge syrsor, dubia-kackerlackor och liknande insekter som är mindre än avståndet mellan djurets ögon. Stora arter i släktet tar också större byte, men det är inte relevant för en art på omkring 7 cm.

Vuxna djur matas ungefär tre gånger i veckan och ungar oftare. Pudra foderdjuren med kalk, varannan gång med kalk med D3-vitamin, och oftare till honor som lägger ägg. Mata på kvällen, när djuret är aktivt, och ta ut döda insekter. Sprid gärna ut fodret, så att djuret får jaga.

Läs mer: Foderdjur: hållning och avel Läs mer: Kalk, vitaminer och tillskott

BETEENDE OCH HANTERING

Släktet har rykte om sig att vara skyggt, snabbt och ha tunn, känslig hud som lätt spricker. Grips den kan den bita. Hantering avråds därför, och ett djur ska alltid få tid att vänja sig efter en flytt. Om du måste ta upp det, låt det krypa från hand till hand och undvik att klämma.

Arter i släktet är ofta territoriella, och *C. peguensis* hålls därför bäst enskilt. Ett par kan provas om terrariet är stort och har många gömslen, men inte alla par passar ihop, och djuren ska skiljas genast vid tecken på oro. Håll aldrig två hanar ihop. Hur just *C. peguensis* beter sig tillsammans är inte dokumenterat.

Avel

KÖNSMOGNAD OCH KÖNSBESTÄMNING

Könsskillnaderna hos *Cyrtodactylus peguensis* är inte beskrivna i detalj. Hanarna har 8 porer framför kloaken och 17-19 porer på låren, så de kan kännas igen på dem med ett förstoringsglas. Hos honorna saknas porerna eller är svagt utvecklade.

Könsmognad och vikt är inte dokumenterade för arten. Som tumregel för geckor av den här storleken bör djuren vara minst 18 månader innan de sätts ihop, och honan ska vara i gott hull.

PARNING

Det finns få erfarenheter av avel av arten i fångenskap, och säsong och viloperiod är inte dokumenterade. Besläktade arter förökar sig vid rumstemperatur året runt utan en tydlig vinterpaus.

Introducera hanen i honans terrarium och följ djuren de första dagarna. Skilj dem åt vid bett, jakt eller en hona som gömmer sig hela tiden. Många par är inte förenliga, och ett par som inte vill bör inte tvingas.

ÄGGLÄGGNING OCH KULLAR

Arten är äggläggande. Kullstorleken är inte dokumenterad, men arter i släktet lägger nästan alltid 1-2 ägg, och det är siffran i faktarutan. Honan lägger sannolikt äggen skyddade i substratet under ett gömställe.

Ge en äggläggningslåda med fuktig sphagnum eller kokosfibrer. Intervallet mellan kullarna är inte dokumenterat. Honan förbrukar mycket kalk, så erbjud kalkpudrade insekter och eventuellt små bitar av sepiaskal, och avbryt aveln om hon tappar vikt.

INKUBATION

Flytta äggen försiktigt utan att vända dem till en liten låda med lätt fuktigt substrat, till exempel vermikulit eller perlit, och lägg dem halvt nedgrävda. Ruva äggen vid 22-25 °C, den svala rumstemperatur som släktingarna hålls vid, och inte över 26 °C.

Äggen kläcks efter omkring 90-150 dagar. Ruvningstemperatur och kläckningstid är inte dokumenterade för arten, så siffrorna är uppskattningar. Var tålmodig, och kassera inte ägg som ser friska ut.

UPPFÖDNING AV UNGAR

Det finns inga dokumenterade erfarenheter av uppfödning av ungar av *Cyrtodactylus peguensis*. Ungarna kan sannolikt hållas som de vuxna i en mindre version av uppställningen.

Flytta dem till en liten låda med hushållspapper eller fuktig sphagnum och gömslen, och spraya dagligen. Ge små, kalkpudrade insekter, som hoppstjärtar, bananflugor och små syrsor, så snart djuren äter. Håll ungarna åtskilda om de visar tecken på territoriellt beteende och väg dem regelbundet.

Hälsa och vanliga misstag

Det finns ingen artspecifik kunskap om sjukdomar hos *Cyrtodactylus peguensis*. Typiska problem hos arter i släktet och andra geckor i fångenskap är:

- Torr luft och torr botten, som ger hudproblem och hudrester på tårna. Se till att det finns fuktiga platser och spraya dagligen.
- Kalkbrist, särskilt hos äggläggande honor. Pudra fodret och erbjud kalk.
- Parasiter hos vildfångade djur. Ett träckprov hos en veterinär med erfarenhet av reptiler är en bra idé.
- Stress vid hantering och för få gömslen, som ger vägrad föda och viktnedgång.
- Sår efter slagsmål, om djuren hålls ihop.

Sök veterinär om djuret tappar i vikt, inte äter på flera veckor eller verkar slött.

Läs mer: Köp av djur: uppfödda djur, vildfångst och transport

Fråga alltid dina kunniga bekanta

Guiden är ett bra ställe att börja på, men den kan inte ersätta erfarenhet. Djur är olika, och mycket av det viktigaste lär man sig av dem som har hållit arten i åratal. Prata med en uppfödare, en erfaren djurhållare eller en veterinär med kunskap om kräldjur och groddjur innan du skaffar djuret - och igen om något verkar fel.